

לגורדיהשחקים של היהלומנים הוותיקים

הרצל של היהלומנים הצעירים אמר: אם תרצו בורסה, אין זו אגדה

קם מתחרה נמוך של המורדים הצעירים

הדין מאיר שיינהרץ: "כדי להיכנס לענף צריך להשקיע 100 אלף לירות בסחורה. אם מזה צריך להפריש 35 אלף לירות דמי כניסה, אין שום סיכוי לפעול. בבורסה החדשה, דמי-החבר הם 11 אלף לירות, מזה גבינו עד כה רק ששת אלפים. אין לנו כל כוונה לגבות יותר, אם לא נצטרך את הכסף".

גם התשלום החדשי בבורסה החדשה הוא אפסי, לעומת הישנה — 100 לירות

דים קשישים יוצאי מרכז אירופה, שסירבו לקלוט את הדור החדש של היהלומנים, ענף היהלומים גדל במאות אחוזים מדי שנה. מיספר הפועלים בו מגיע ל-10 אלפים, ומספר המלטשות למאות אחדות. מכאן ברור שבורסה שהוקמה עת היה הענף במחצית גודלו היום, אינה יכולה עוד לשרת את הענף ביעילות.

מרבית היהלומנים היצרניים הם בני עדות המזרח, לוטשים ובעלי-מלטשות צעירי

מורד המוחרתיים

חבר ההנהלה היהלומן זאב מושקוביץ ובני משפחתו זוללים בכלי פה במסיבת חנוכת בורסת-היהלומים החדשה. מושי קוביץ הוא אחד הראשונים שהגו את רעיון הבורסה השנייה, משקיע מרבית מירצו וזמנו בניהול העסק החדש, שהתפתח במהירות ומאיים על בורסת-היהלומים הוותיקה.

בלבד, ברור, לכן, כי משהגה בן-ציון מוניץ את הרעיון החדש, קמו לו תומכים רבים. משך קרוב לשנה בישל מוניץ את רעיון הבורסה, עד שהצליח להתגבר על כל המיכשלוים.

כך, למשל, כדי לאבטח את הבורסה הר חדשה, ביקש להתקשר עם משרד מודיעין ארצה, המאבטח את הבורסה הישנה. אולם שניצור אסר זאת על מודיעין ארצה, ומוניץ שכר את שירותי מודיעין כללי של יעקב

רים, המעסיקים כל אחד עשרות פועלים אחדות. הם לא יכלו להיכנס לבורסה הי קיימת — פשוט, הותרמו. התוצאה: כדי לקנות ולמכור יהלומים, היה עליהם להשיג תמס בתיוכם של חברי הבורסה בעלי החזקות, לשלם להם חלק מן הרווח. כאשר כבר היו מוכנים לקבל מישהו חדש ל בורסה הקיימת, ביקשו ממנו דמי-חבר בגובה 35 אלף לירות.

אומר מוכיר הבורסה החדשה, עורך-

מתחילת-מורד השחקים בן 20 הר קומות של בורסת היהלומים הוותיקה ברמת-גן, ניצב בניין בן 4 קומות בלבד, ועליו שלט גדול המכריז: קלוב היהלומים החדש בישראל. זהו המתחרה המאיים על מעמד הבורסה הוותיקה, המסואבת, ש מרבית חבריה זקנים ועייפים, רובם יצור אנים או סוחרים ומתווכים, ורק מיעוטם יצרנים של ממש.

כאשר נפתחה הבורסה החדשה, בשבוע שעבר, היה הדבר איתות של נורה אדומה אדומה במישרדי הבורסה הוותיקה. הנהלתה התכנסה והחליטה להחרים את החדשים, אסרה על חבריה להשתתף בטכס הפתיחה — שלא לדבר על חברות בה, שהיא כ בחינת הסימלהוכיר.

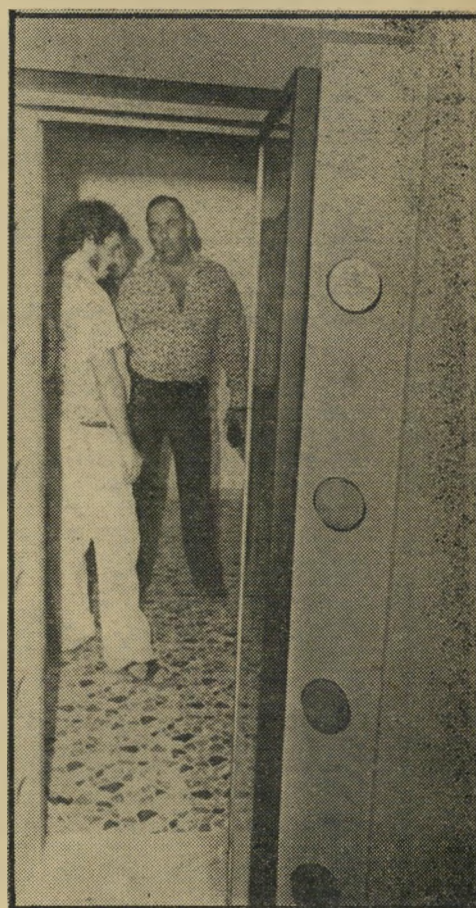
ימים אחדים לפני טכס-הפתיחה הודיע נשיא הבורסה הוותיקה, היהלומן משה שניצור, כי אם יקבל את רשימת חברי הבורסה החדשה, יוכל לדעת אם הם בסדר מבחינה עיסוקית, ויטכסם להכיר בהם.

ברוב הופזה הוכנה ונמסרה לו רשימה חלקית ראשונה של 50-חברים. חצי שעה בלבד לאחר קבלת הרשימה, החל חבר הנהלת הבורסה הוותיקה במסע שיחות טל פונויות אל חברי הבורסה החדשה, בניסיון לשכנע אותם לא להצטרף אל החדשים, חוך הבטחת עורה לגבי קבלתם לשורות הבורסה הוותיקה.

אולם, מסעי הלחצים וההפתחות לא הור עילו כלל. תוך ימים ספורים מנתה כבר הבורסה החדשה כ-150 חברים, לעומת 800 חברים בבורסה הוותיקה. מייסדה ומנהלה של הבורסה החדשה, בן-ציון מוניץ (למעלה מימין), שהיה עד לפני שנים אחר דות סועלייהלומים, יכול לחכך כפיו ב נחת: חזונו הפך מציאות.

החזון הפך מציאות

כמה גורמים חברו יחדיו להצליח הבורסה החדשה. התרכב החברתי של הבורסה חקיימת כולל, רובו ככולו, יחור

היהלומן והכספת

חבר הבורסה החדשה בניהו ברונו נכנס, אישית, לבדוק את הקופה הגדולה בה יישמרו היהלומים של הבורסה הצעירה.